

Forespørgeren (Tandrup Jensen) (FP):

Socialministeren kom jo nemt om ved det, men det havde jeg nu også ventet. Jeg synes bare at socialministeren burde medvirke til, at bistandsloven blev affattet, så den uanset modvilje hjemler ret til gennemførelse af afvænnning.

Så blev jeg hurtigt klar over, at det er den ærede indenrigsminister, jeg vel nok mest skal henvende mig til.

Der var meget i det sidste, som indenrigsministeren var inde på, som vi meget nemt kan blive enige om. Men den store part kan vi ikke lige her og nu blive enige om, det er jeg nu ikke så nervøs for, det finder vi nok ud af.

Jeg vil stadig væk fastholde, at der er foretaget nogle forfærdelige fejlpositioner, og det spænder jo vidt med mange af de foranstaltninger, som indenrigsministeren har gjort rede for at der er foretaget. Men ifølge socialstyrelsens svar til ministeren den 2. maj 1975 foreligger der dog stadig ikke undersøgelsesresultater, der kan dokumentere omfanget af narkotikamisbruget, respektive effekten af de forskellige foranstaltninger til bekæmpelse heraf. Indenrigsministeren opererer ikke med de samme tal, som jeg gør, men jeg tror da ikke meget på, at vi får tildelt forskellige oplysninger. Jeg må derfor henvise ministeren til eventuelt at læse 1. revisionsdepartements beretning, for det er tallene derfra jeg opererer med og som jeg mener, jeg kan stole trygt på.

Socialstyrelsen konkluderer, at der bør ske en prioritering af de forskellige foranstaltninger, således at man undgår, at de forskellige instanser komplicerer arbejdet for hinanden. Fra kriminalforsorgen er det oplyst, at der i finansåret 1973-74 var indlagt 4.898 patienter med diagnosen narkomani på landets psykiatriske afdelinger. Det tal passer heller ikke med de tal, indenrigsministeren opererer med.

Nu er et nyt problem opstået, idet odontologisk afdeling på kommunehospitalet i Århus og tandlægehøjskolen i Århus af hensyn til personalet ikke finder det forsvarligt at behandle tænder på stofmisbrugere. Det har medført, at Danmarks første tandklinik for sprøjtet narkomaner åbner i Århus den 1. april. Etableringen står i 231.400 kr., og med en åbningstid på 6 timer ugentligt reg-

ner man med en årlig driftsudgift på 183.300 kr. Det tilføjes, at hvis der viser sig behov, vil åbningstiden blive udvidet, og det udtales fra tandlægerens side, at man håber, at dette landsomfattende problem kan blive løst andre steder også.

Nu vil jeg så spørge indenrigsministeren: hvor store investeringer kalkulerer ministeren med til tandklinikker? Eller er det også en byrde, som amt eller kommune må imødesæ?

Idet indenrigsministeren i sit svar til socialudvalget den 18. april 1975 skriver, at i henhold til bistandslovens § 96 er det amtskommunerne, der har ansvaret for, at den nødvendige behandlingskapacitet vedrørende stofmisbrugere er til stede, må der vel også følge en pligt med for ministeren til at skaffe oplysning om behandlingssklientelet.

Jeg hilser da med tilfredshed, at såvel embedslæger som forhåbentlig et udvidet narkopoli bliver sat ind, for det er trods alt i første omgang et spørgsmål om at få stoppet tilførslen af stofferne.

Jeg bliver desværre nok nødt til at blande justitsministeren ind i spørgsmålet, for det kan ikke være undgået justitsministerens opmærksomhed, at handelen med hash er blevet specialiseret, det ligger der mange udtalelser om fra forskellige politistationer i landet. Meget taler for, at rigsadvokatens cirkulære af 15. juli 1969 har medvirket væsentligt til dette. Det er i høj grad forbavsende, at et sådant cirkulære nogen sine har kunnet udsendes, for i lov om euforiserende stoffer er indeholdt en liste over stoffer, som ikke må findes her i landet. På denne liste optræder hash under punkt 1 i afdeling a. Ydermere kan man læse i rapporten om turfunktionen, at på den 28. dag legaliseredes hash, og en klient blev sendt til byen for at købe ind. Jeg tvivler stærkt på, at justitsministeren ville se gennem fingre, hvis det var mig, der foretog en så grov lovovertrædelse og tog til byen og købte stoffer ind til et større antal, og specielt klienter. Men jeg finder det da ikke mindre alvorligt, at det finder sted under stofmisbrugsbehandlingens bevågenhed. Det må være et mindstekrav, at borgerlig straffelov, § 191, var blevet taget i anvendelse. I det hele taget virker det uforståeligt, at behandlingsprogrammet ikke er underkastet nogen form for kontrol. Jeg vil spørge, om ministeren